

"хубав на лице, ала измамник като Юда"; трета подканяше друг да изсму-
че живата кръв от сърцето ѝ; ала понякога гласът на някоя измамена
жена се издигаше, за да предупреди безумно увлечените, и тогава жен-
ският хор замлъкваше изплашен. Предупреждението казваше:

Надвечер, когато жените си отиваха и обелените бадеми бяха съ-
брани в чисти чували, слугинята, момичетата, понякога и майката, сядаша в двора на хладина, под едрите звезди на "Колата", чиито колела сякаш ~~жужкаха~~ пътуваха към някаква страна на мечтите. Маларичният ратай, като се посъзвемаше, ставаше и вземаше участие в домашните приказки. Той бе красив момък, далечен роднина на господин Антонио, силно мургав и с извънредно бели зъби: приличаше на етиопец, а и начинът му на мислене имаше някаква варварска багра. Разправяше все за разбойници и за техните подвизи. Трябва да се припомни, че по онова време местният бандитизъм имаше още някакъв епичен характер.

Семейни вражди, жажда за мъст, предрасъдъци по въпроси за чест бяха най-честата причина за тия кървави разпри, които помрачаваха живота на градчето и на цялата околия. Освен това младият ратай украсяваше приключенията на бандитите със собствената си фантазия, и той самият се увличаше от това злокобно влияние, което го тласкаше да се унася в мечти за свобода, за подвизи, в които бунтарят срещу социалните закони имаше повече от всякога възможност да разгърне своята смелост, ловкост

Кога войникът отиде на война - казват, че забравял - не си спомнял за бога. - Тялото ми се завръща - след като е било погребано - седем педи под земята.